

Sygn. akt IV U 73/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 kwietnia 2019 r. w S.

odwołania K. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 4 grudnia 2018 r. Nr (...) dec. nr (...)

w sprawie K. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

I. oddala odwołanie;

II. zasądza od ubezpieczonej K. M. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 73/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 4 grudnia 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. stwierdził, że K. M. prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w okresie od dnia 16 września 2017r. do 4 grudnia 2018r. W uzasadnieniu organ rentowy argumentował, że ubezpieczona nie prowadziła działalności gospodarczej w spornym okresie. Sam wpis do ewidencji podmiotów gospodarczych nie jest wystarczającą przesłanką do przyjęcia, że taka działalność była przez nią prowadzona. Ponadto K. M. nie złożyła żadnych dokumentów, które potwierdzałyby faktyczne prowadzenie działalności.

Od w/w decyzji odwołanie złożyła K. M. wnosząc o jej zmianę i przyjęcie, że w spornym okresie podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Wskazała, że wykonywanie działalności gospodarczej obejmuje nie tylko faktyczne czynności mające w celu uzyskanie zarobków, ale również czynności przygotowawcze. Ubezpieczona przytoczyła tezy wyroków Sądu Najwyższego z 25 listopada 2005r. I UK 80/05 i z 23 marca 2006r. I UK 220/05. Wyjaśniła, że wykonywanie faktycznych czynności związanych

z prowadzeniem działalności gospodarczej utrudniały jej problemy zdrowotne oraz konieczność sprawowania opieki nad trójką małych dzieci. W uzupełnieniu odwołania ponadto wskazała, że w 2017r. podjęła działania polegające na rozszerzeniu profilu działalności, tj. dokonała zgłoszenia do PKD nowego wpisu związanego z programowaniem komputerowym.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie wskazując, że K. M. nie spełniała przesłanek do objęcia jej obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym w spornym okresie. Organ rentowy przywołał definicję działalności gospodarczej zawartą w art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie prowadzenia działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017r. poz. 2168), zgodnie z którą działalność zawodowa musi być wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Zdaniem organu rentowego K. M. w spornym okresie nie prowadziła działalności gospodarczej, gdyż naprzemiennie pobierała zasiłki chorobowy i opiekuńczy. Natomiast pomiędzy poszczególnymi okresami zasiłkowymi występowały jedynie kilkudniowe przerwy, kiedy ewentualnie mogłaby taką działalność wykonywać. Na potwierdzenie organ rentowy przytoczył tezę wyroku Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2011r. I UK 156/11 zgodnie z którą prowadzenie działalności gospodarczej stanowi tytuł podlegania ubezpieczeniom społecznym o ile konkretny ubezpieczony działalność tę wykonuje. Ubezpieczona nie przedłożyła żadnych dokumentów lub innych dowodów świadczących, że w spornym okresie prowadziła działalność gospodarczą. Podkreślono, że K. M. nie uwzględniła jako kosztu prowadzenia działalności gospodarczej w książce przychodów i rozchodów kosztów związanych z przeprowadzonym remontem warsztatu.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

K. M. w dniu 2 stycznia 2012r. zgłosiła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej pod nazwą D. w siedzibą w M.. Z tego tytułu ubezpieczona podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

W początkowym okresie prowadzenia działalności gospodarczej K. M. miała zajmować się renowacją mebli. Do prowadzenia tej działalności użyczyła lokal na warsztat od teściowej. Oprócz tego K. M. miała prowadzić zajęcia edukacyjne dla dzieci, jednakże nigdy tej działalności nie podjęła. K. M. chcąc poszerzyć swą działalność o tworzenie stron internetowych na początku 2017r. rozpoczęła naukę programowania komputerowego. W związku z tym uzupełniła wpis do PKD o programowanie komputerowe. Lekcje informatyki pobierała ona u M. S. (przyrodniego brata), z którym w przyszłości chciała podjąć stałą współpracę w zakresie tworzenia stron internetowych. Jednakże do takiej współpracy nigdy nie doszło, gdyż M. S. nie był zainteresowany ofertą K. M. (k.73 a.s.). W 2017r. K. M. osiągnęła przychód w kwocie 2290,34 zł, przy czym jedynymi wydatkami związanymi z prowadzoną działalnością gospodarczą były rozliczenia składkowe z ZUS. W 2018r. K. M. nie osiągnęła żadnego dochodu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

W okresach od 23 lipca 2014r. do 21 lipca 2015r. K. M. pobierała zasiłek macierzyński, a od dnia 22 lipca 2015r. do 21 marca 2016r. pobierała zasiłek chorobowy. Następnie od 22 marca 2016r. do 20 marca 2017r. ponownie pobierała ona zasiłek macierzyński, a od 21 marca 2017r. pobierała naprzemiennie zasiłek chorobowy i zasiłek opiekuńczy.

Na rozprawie K. M. podniosła, że stale podejmowała działania zmierzające do pozyskania pracownika, który miałby zajmować się renowacją mebli. W okresie wiosenno-letnim 2018r. były prowadzone prace remontowe warsztatu służącego do renowacji mebli. Kosztów remontu warsztatu K. M. nie wykazała jako kosztów prowadzonej działalności gospodarczej, aby nie narazić się na kontrolę Urzędu Skarbowego (k.71v a.s.).

W ocenie Sądu Okręgowego, odwołanie K. M. jest niezasadne. Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017r. poz. 1778) obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze RP są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność gospodarczą. Kolejne przepisy w/w ustawy, tj. art. 11 ust. 2 i 12 ust. 1 stanowią o objęciu tych osób ubezpieczeniem wypadkowemu i chorobowemu. Zaś przepis art. 13 pkt 4 tejże ustawy określa, że osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą podlegają ubezpieczeniu od dnia wykonywania działalności do dnia jej zaprzestania. Z kolei

art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie prowadzenia działalności gospodarczej stanowi, że działalność gospodarcza powinna być wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

W okolicznościach niniejszej sprawy wskazać należy, iż K. M. w rzeczywistości nie prowadziła pozarolniczej działalności gospodarczej. W spornym okresie naprzemiennie pobierała ona zasiłek macierzyński, zasiłek chorobowy oraz zasiłek opiekuńczy.

W ocenie Sądu Okręgowego stanowisko odwołującej się, że do działalności gospodarczej należy zaliczyć jej naukę w celu rozszerzenia profilu prowadzonej działalności o programowanie komputerowe jest bezzasadne. Z poczynionych ustaleń Sądu wynika, że ostatecznie K. M. nie uzyskała żadnego zlecenia na wykonanie strony internetowej. Jak stwierdziła sama odwołująca się - miała ona jedynie zamiar prowadzenia działalności gospodarczej i wierzyła, że jej się uda. Zdaniem Sądu takie przekonanie nie jest wystarczające, aby uznać je za czynności przygotowawcze zmierzające do prowadzenia działalności gospodarczej. Obiektywnie stwierdzić należy, że K. M. z powodu swojej częstej niezdolności do pracy i konieczności sprawowania opieki nad dziećmi nie była w stanie podjąć realnych działań mających na celu prowadzenie działalności gospodarczej. Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2011r. I UK 156/11 zgodnie, z którym o podleganiu ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej decyduje faktyczne prowadzenie takiej działalności. Wpis do Ewidencji Działalności Gospodarczej nie ma tutaj decydującego znaczenia.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy uznał, iż zaskarżona decyzja jest prawidłowa i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 odwołanie oddalił.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2005r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018r. poz. 265) Sąd zasądził od K. M. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.